

Les formes del verb anar

Jenny Erpenbeck

Traducció de Marta Pera Cucurell

Narratives

 Angle Editorial

Preu: 20,90€

Col·lecció: Narratives, núm. 99

ISBN: 978-84-17214-20-3

Nombre de Pàgines: 344

Mides: 13,8 x 21,3 cm

Enquadernació: Rústica amb solapes

Data primera edició: Agost del 2018

Jenny Erpenbeck, traduïda per primera vegada al català, presentarà el llibre al Goethe Institut de Barcelona el 5 de setembre a les 19h amb una conversa amb la crítica literària Cecilia Dreytmüller

Les formes del verb anar

***Les formes del verb anar*, de l'alemanya Jenny Erpenbeck, retrata l'Europa dels refugiats sense destinació**

Angle Editorial publica l'obra en català, traduïda per Marta Pera Cucurell, una immersió en el tracte de la societat alemanya i europea a aquells que fugen de la guerra

Les formes del verb anar (*Gehen, Ging, Gegagen*), de l'alemanya Jenny Erpenbeck, retrata l'Europa dels refugiats sense destinació. Angle Editorial publica l'obra en català, traduïda per Marta Pera Cucurell, una immersió en el tracte de la societat alemanya i europea a aquells que fugen de la guerra, des del punt de vista d'un professor jubilat que ha quedat vidu. La novel·la, la primera de l'autora que s'ha traduït al català, ha guanyat el Premi Strega Europeu i finalista del Premi al Millor Llibre Alemany.

A l'obra, Richard, un catedràtic emèrit de Filologia clàssica, s'implica en la història d'uns refugiats africans que li recorden la seva condició quan, de petit, va haver de fugir de Polònia durant la Segona Guerra Mundial. La pròpia història del professor i la seva filosofia de vida es van enllaçant amb les dels refugiats que un dia decideix anar coneixent, potser per trobar un nou objectiu de vida. Des de llavors comença un estudi farcit de preguntes des de la lògica freda del protagonista, partint del per què de la poca correlació entre les respostes de diferents països europeus a la problemàtica vinculada als refugiats, d'unes lleis fetes a mida de cada estat i poc solidàries amb aquells que fugen de guerres no tan diferents de les que han viscut els europeus.

Posar ordre a la manca d'asil

Richard vol posar ordre als sense sentits que acompanyen les persones a la recerca d'asil, un ordre que ha volgut sempre per a tot allò que és de la seva vida quotidiana, i queda tan fascinat per la complexitat del passat i el present d'aquests homes i dones que va coneixent, que els posa noms propis de clàssics de la literatura. Treballadors socials, representants del senat, funcionaris... també formen part del context que Richard observa i fa servir per teixir una **narració documentada i visiblement crítica amb els fets**.

Jenny Erpenbeck, nascuda al Berlín Oriental (RDA) el 1967, és escriptora i directora d'òpera. És la filla del físic, filòsof i escriptor John Erpenbeck i del traductor àrab Doris Kilius. És néta de l'autor Fritz Erpenbeck i de la periodista i actriu Hedda Zinner, que es va afiliar al partit comunista d'Alemanya.

Erpenbeck va cursar estudis de teatre i de direcció musical. Als anys noranta va començar la seva carrera literària, i ha publicat tant novel·les com obres teatrals, traduïdes a més de vint llengües i guardonades amb uns trenta premis literaris a Alemanya i Europa, entre ells el Thomas Mann Preis, l'Independent Foreign Fiction Prize o el Premi Strega Europeu. Entre les seves obres més destacades figuren les novel·les *Wörterbuch*, *Heimsuchung* i *Aller Tage Abend*.

Marta Pera Cucurell, nascuda a Mataró, es va llicenciar en filologia anglogermànica i es dedica professionalment a la traducció literària i audiovisual des de 1984. Ha traduït pel·lícules, documentals i sèries per a la televisió i el cinema, i més d'una cinquantena d'obres de narrativa, entre les quals moltes dels grans mestres actuals i clàssics de la literatura universal: Vladimir Nabokov, Henry James, William Faulkner, Virginia Woolf, Joseph Conrad, Edgar A. Poe, Franz Kafka...

Alguns fragments

-“Si vols trobar el teu lloc a la vida, no has d'amagar res”.

-“La inhabilitat d'Europa per a un refugiat, estava relacionada, de sobte, amb la inhabilitat del seu propi embolcall de carn”.

-“Quan et converteixes en un estrany no pots triar: que les històries viscudes siguin un llast”.

-“La millor manera d'esborrar la història és fer córrer els diners”.

-«Els verbs de moviment necessiten en general el verb auxiliar “sein”, “ser”».

-“I la comprensió no seria una mena de camí, sinó més aviat un estat?”

-“Això que a ell, aquí, li sembla pau, per a aquests homes, mentre no se'ls permeti treballar, en principi continua sent guerra”.

Què n'ha dit la premsa?

«El llibre de l'any.»

— Goethe-Institut

«T'arriba al cor i a la ment. Erpenbeck s'endinsa fins al fons en les crisis actuals.»

— Sächsische Zeitung

«Un best-seller inoblidable sobre la crisi europea de refugiats: Erpenbeck us trasbalsarà.»

— Washington Post Book World

«Una novel·la meravellosa, elegant i estimulante, alhora ferotge i plena de talent.»

— The New York Review of Books

«El llibre d'Erpenbeck està tan a prop de la realitat que voleu que tot sigui cert.»

— Berliner Zeitung

Entrevista a Marta Pera Cucurell, traductora de la novel·la al català

-Has tingut contacte amb l'autora, us heu vist?

Vaig fer la traducció de *Les formes del verb anar* el 2016, i el juny d'aquell any hi va haver un seminari a la residència de traductors de Straelen, l'Europäisches Übersetzer-Kollegium (EÜK), sobre la traducció d'aquest llibre. Vam treballar durant una setmana uns quants traductors del llibre a diferents llengües amb Jenny Erpenbeck. Vam poder plantejar dubtes i saber moltes més coses de la gènesi de la novel·la de les que sabríem si no haguéssim parlat amb l'autora.

-Creus que si fos d'algun altre país europeu hi hauria diferències palpables en el punt de vista des del qual escriu?

Diria que el punt de vista depèn sobretot de l'autora, que és qui l'estableix, i evidentment cada autor crea els seus. Pel que fa a l'entorn sociopolític, és evident que cada país té la seva manera de tractar el la situació de les persones que arriben d'altres països buscant una vida millor, que és el tema d'aquest llibre, i en aquest cas, com que el llibre està situat a Alemanya, coneixem aquesta realitat des de la perspectiva d'un protagonista alemany que viu a Berlín. I veiem tota la selva burocràtica per on s'han d'obrir pas aquestes persones d'altres països, i la manera que té d'acollir-los, o no acollir-los un país concret, que en aquest és Alemanya. A cada país seria diferent, és clar, perquè la normativa és diferent, però també trobaríem moltes similituds i punts en comú.

-D'on creus que ve, la seva implicació en la problemàtica dels refugiats?

Diria que és un tema que preocupa a moltes persones sensibles d'Europa i Jenny Erpenbeck denuncia una situació absurda i sovint cruel mitjançant una novel·la.

-L'autora ha viscut, més o menys directament, algun cas com els que exposa a la novel·la?

Abans d'escriure la novel·la, Jenny Erpenbeck va fer un treball de camp molt exhaustiu. Va conèixer i va conviure amb refugiats, va sentir les seves històries personals, i es va interessar per tots els detalls que forment part de la vida d'aquestes persones que, vingudes de molt lluny i després de moltes dificultats, arriben a un país que, fe fet, no les vol.

-Quines creus que poden ser les qualitats literàries que l'han fet guanyadora de desenes de premis per les seves obres, tant a nivell alemany com europeu?

Amb una prosa que pot arribar a ser molt poètica, Jenny Erpenbeck planteja sovint la precària història política del segle XX, però també les qüestions candents del nostre present, i ho fa amb un estil inconfusible, original i captivador que reflecteix la manera de parlar dels perpetradors, les víctimes i els còmplices en un temps de canvis i migracions com el d'avui.

-Erpenbeck encara no havia estat traduïda al català. Creus que omple algun buit en la literatura en la nostra llengua? Hi veus semblances amb algun altre autor o obra que ja coneixíem?

Jenny Erpenbeck és una autora molt popular a Alemanya, ha rebut molts premis i els seus llibres han estat traduïts a més de vint llengües. No teníem cap llibre seu en català i trobo que és important que la tinguem també a casa nostra.

A mi aquest llibre no m'ha fet pensar en cap altre autor ni obra coneguts. Quan la començava a traduir vaig haver de ficar-me en el seu món i, la veritat, és que em va venir bastant de nou. El to del llibre és intimista i alhora crític; el llenguatge té moments poètics i en algunes ocasions és directament burocràtic, registre que, en principi, és el més contrari a la poesia puguem imaginar; el narrador ens acostava íntimament als pensaments i sentiments del protagonista i alhora sentim moltes altres veus. L'autora juga amb el punt de vista; hi ha moltes referències literàries i culturals i alhora trobem el llenguatge simplíssim de persones que amb prou feines se saben expressar en una llengua que no és la seva. És un llibre molt ric, molt divers, i ens explica una història tristament real.